บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เกริ่นนำ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเพื่อสำรวจวิจัยถึงชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรบนพื้นที่สูงชาติพันธุ์ลาหู่ ที่สังกัดในคริสตจักรภาคที่ 18 แห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่ศึกษาถึงข้อมูลความเป็นจริงด้านต่างๆในชีวิตของคริสตจักร และการทำพันธกิจด้านต่างๆของคริสตจักรเป้าหมายตามหลักการของพระคัมภีร์และคริสต์ศาสนศาสตร์ ตลอดจนศึกษาถึงพันธกิจที่มีการกระทำพันธกิจที่ขาดหายไป และประสิทธิภาพในการกระทำแต่ละพันธกิจ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพในการกระทำพันธกิจด้านอื่นๆ และคุณภาพชีวิตคริสตจักรทั้งด้านความเจริญเติบโต เข้มแข็ง และการเกิดผลของคริสตจักรท้องถิ่นนั้นๆ

2.1 ความหมายของคริสตจักร

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องชีวิตและพันธกิจคริสตจักรยืนอยู่บนรากฐานความเชื่อ และแนวคิดจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ของทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ และ หลักคิดหลักเชื่อของคริสต์ศาสนศาสตร์

ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาษาไทย ฉบับปี ค.ศ. 1971 มีคำว่า "คริสตจักร" ปรากฏอยู่ทั้งหมด 106 ครั้ง[1] โดยแปลมาจากคำว่า เอคเคลเซีย (ἐκκλησία) ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ต้นฉบับภาษากรีก ซึ่งหมายถึง ชุมนุมชน การประชุม หรือกลุ่มคน ส่วนใหญ่คำนี้จะถูกใช้ในการกล่าวถึงชุมชนของผู้เชื่อในเมืองใดเมืองหนึ่งอย่างเฉพาะเจาะจง (เช่น กิจการของอัครทูต 5:11; 13:1; 14:23)[2] แต่บางครั้งก็หมายถึงชุมชนของผู้เชื่อโดยรวม เช่น การที่เปาโลกล่าวว่าเขาได้ข่มเหง

[1] สมาคมพระคริสตธรรมไทย, *พระคริสตธรรมคัมภีร์*, ฉบับปี 1971 (กรุงเทพฯ: สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1998).

[2] หมายถึง พระธรรมกิจการของอัครทูต บทที่ 5 ข้อ 11 บทที่ 13 ข้อ 1 และบทที่ 14 ข้อ 23

PAYAP UNIVERSITY

คริสตจักรของพระเจ้า(1โครินธ์ 15:9) ดังนั้น คริสตจักรจึงไม่ใช่ตัวอาคารหรือองค์กร แต่หมายถึงชุมชนของผู้ที่เชื่อวางใจในพระเจ้า หรือ ผู้ที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า[3] หลักการของพระคริสต-ธรรมคัมภีร์ และ คริสต์ศาสนศาสตร์เกี่ยวกับชีวิตและพันธกิจของคริสตจักรสามารถพบได้ในภาพเปรียบเทียบ 4 ภาพที่ผู้เขียนพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ได้กล่าวถึงคริสตจักรรวมทั้ง "พระมหา-บัญชา" และ "พระมหาบัญญัติ" ที่พระเยซูได้ประทานให้กับเหล่าสาวกของพระองค์

2.2 ชีวิตคริสตจักร

ผู้เขียนพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ได้บรรยายลักษณะชีวิตและพันธกิจของคริสตจักรผ่านทางภาพเปรียบเทียบ 4 ภาพ คือ (1) ประชากรของพระเจ้า (2) พระกายของพระคริสต์ (3) พระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และ (4) ครอบครัวของพระเจ้า

2.2.1 คริสตจักร คือ ประชากรของพระเจ้า (เอเฟซัส 2:19 1เปโตร 2:9)

ในขณะที่ชาวอิสราเอลได้รับการเลือกให้เป็นพลเมืองของพระเจ้าผ่านทางการสืบเชื้อสาย ในคริสตจักร ผู้คนจากทุกเชื้อชาติและภาษาได้รับการทรงเลือกให้เป็นประชากรของพระเจ้าผ่านทางองค์พระเยซูคริสต์ ดังนั้น ความเชื่อในพระเยซูคริสต์จึงไม่ได้เป็นเพียงเรื่องส่วนตัวแต่เป็นเรื่องของส่วนรวม(หรือชุมชน)ด้วย ผู้เชื่อได้คืนดีกับพระเจ้าและมีความสัมพันธ์ที่สนิทสนมกับพระองค์ ในเวลาเดียวกันพวกเขาก็ได้คืนดีกับผู้เชื่อคนอื่นๆ และมีความสัมพันธ์ที่สนิทสนมกันด้วย[4] จากความเข้าใจนี้ เราเห็นอย่างชัดเจนว่า คริสต-จักรที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า จะเป็นชุมชนแห่งความรักใคร่กลมเกลียว สมาชิกคริสตจักรจะเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้าและกับสมาชิกคนอื่นๆ ในคริสตจักร

นอกจากพระคัมภีร์จะสอนว่าผู้เชื่อทุกคนเป็นประชากรของพระเจ้าแล้ว ยังกล่าวต่อไปว่าผู้เชื่อทุกคนเป็นปุโรหิตของพระเจ้าด้วย อัครฑูตเปโตรกล่าวว่า "แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติบริสุทธิ์ เป็นชนชาติของพระเจ้าโดยเฉพาะ เพื่อให้ท่านทั้งหลายประกาศพระบารมีของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายให้ออกมาจากความมืด เข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์" (1เปโตร 2:9) พระคัมภีร์ข้อนี้เป็นรากฐานของหลักคำสอนเรื่องการเป็นปุโรหิต

---

[3] Stanley J. Grenz, *Theology for the Community of God* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 2000), 464-485.

[4] Robert J. Banks, *Paul's Idea of Community*, rev. ed. (Peabody, MA: Hendrickson Publishers, 1994), 26.

PAYAP UNIVERSITY

ของผู้เชื่อทุกคน โดย มาร์ติน ลูเธอร์ ซึ่งยืนยันว่าผู้เชื่อแต่ละคนมีศักดิ์ศรี ได้รับการทรงเรียก และสิทธิ์พิเศษจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าเท่าเทียมกัน[5] ในขณะที่คริสเตียนทุกคนได้รับการทรงเรียกให้รับใช้พระเจ้าผ่านทางอาชีพการงานต่างๆที่ตนรับผิดชอบในชีวิตประจำวัน ผู้เชื่อบางคนได้รับการทรงเรียกให้รับใช้พระเจ้นต็มเวลา เช่น ศิษยาภิบาล และมิชชันนารี ผู้รับใช้พระเจ้าไม่ได้มีฐานะที่สูงกว่าหรือสำคัญกว่าผู้เชื่อคนอื่น ๆ แต่พวกเขาได้รับการแต่งตั้ง และ ได้รับสิทธิอำนาจให้สนับสนุนและส่งเสริมผู้เชื่อทุกคนในการรับใช้พระเจ้า[6] ด้วยเหตุนี้ คริสเตียนทุกคนจึงมีความรับผิดชอบต่อพันธกิจต่างๆ ของคริสตจักร มิใช่มอบให้เป็นหน้าที่ของผู้รับใช้เต็มเวลาเท่านั้น ซึ่งแท้จริงแล้ว คริสตจักรจะเจริญก้าวหน้าไปสู่ความไพบูลย์ของพระคริสต์ได้ ก็ต่อเมื่อสมาชิกส่วนใหญ่ในชุมชนแห่งความเชื่อได้มีส่วนร่วมในการรับใช้ด้านต่างๆ ของคริสตจักรตามความสามารถของแต่ละคนตามที่พระเจ้าทรงประทานให้ (เอเฟซัส 4:11-13)

2.2.2 คริสตจักร คือ พระกายของพระคริสต์ (เอเฟซัส 1:22-23 1โครินธ์ 12:12-31)

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักรหรือพระกายนั้น(โคโลสี 1:18) ราฟ พี. มาร์ติน กล่าวว่า ภาพนี้พิสูจน์ว่าการกลับใจมาเชื่อพระเจ้าของคริสเตียนแต่ละคน นำไปสู่การเข้าเป็นส่วนหนึ่งในชุมชนของผู้เชื่อ ชีวิตใหม่ในพระคริสต์เป็นเรื่องส่วนบุคคลแต่ต้องอาศัยชุมชนในการเอาใจใส่ เลี้ยงดูฟูมฟักในด้านต่างๆของชีวิตให้เติบโตไปสู่ความไพบูลย์ในพระคริสต์ (เอเฟซัส 4:13) ดังนั้นการเป็นคริสเตียนจึงเกี่ยวข้องกับการตอบสนองของแต่ละบุคคล และการเข้ามาอยู่ในชุมชนของผู้เชื่อ พร้อมกับรับการบ่มเพาะชีวิตจิตวิญญาณจากชุมชนคริสตจักรด้วย[7]

ความเข้าใจนี้สะท้อนให้เห็นชีวิตของคริสตจักรหลายประการ คือ สมาชิกของคริสตจักรจะต้องให้พระเยซูคริสต์เป็นสรณะในชีวิตอย่างแท้จริง คือ เชื่อวางใจในพระองค์ในฐานะขององค์พระผู้เป็นเจ้า ดำเนินชีวิตในทุกๆ ด้านโดยพึ่งพาในพระองค์ และที่สำคัญคือ ต้องมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระองค์ผ่านทางการอธิษฐานและการอ่านพระคัมภีร์

[5] David F. Wright, "Priesthood of All Believers," in *New Dictionary of Theology*, Ferguson and Wright, eds., (Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 1988).

[6] Charles Van Engen, *God's Missionary People: Rethinking the Purpose of the Local Church*, (Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1991), 156-157.

[7] Ralph P. Martin, *The Family and the Fellowship: New Testament Images of the Church* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1980), 15.

PAYAP UNIVERSITY

(ความเข้าใจนี้สอดคล้องกับคำตรัสเปรียบเทียบของพระเยซู ใน ยอห์น 15:1–17 ที่ว่าพระองค์ทรงเป็นเถาองุ่นและผู้เชื่อเป็นแขนงของเถานั้น)อีกทั้ง ได้รับการเสริมสร้าง ฟูมฟักให้ความเชื่อศรัทธาเข้มแข็งและเติบโตสู่การรับใช้

ในเวลาเดียวกัน ความเข้าใจนี้แสดงให้เห็นว่าสมาชิกของคริสตจักรต้องร่วมมือกันทำพันธกิจรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าในชุมชนคริสตจักร และ ชุมชนสังคมโลก ด้วยความสมัครสมานสามัคคี แม้ว่าผู้เชื่อแต่ละคนจะเป็นเหมือนอวัยวะของร่างกายที่มีความสามารถแตกต่างกัน แต่งานรับใช้ทุกอย่างในคริสตจักรจะต้องกระทำด้วยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เมื่อผู้เชื่อคนใด-กลุ่มใดในคริสตจักรได้รับมอบหมายหน้าที่บางประการก็ไม่ได้หมายความว่าหน้าที่เหล่านั้นเป็นของพวกเขาเท่านั้น ผู้เชื่อคนอื่น ๆ ในคริสตจักรยังคงต้องมีส่วนรับผิดชอบในหน้าที่เหล่านั้นด้วย

นอกจากนั้น ภาพของคริสตจักรในฐานะพระกายของพระคริสต์ยังชี้ให้เห็นว่าสมาชิกในชุมชนนี้จะต้องมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดต่อกัน พึ่งพาอาศัยและเสริมสร้างซึ่งกันและกัน รวมทั้งมีการสามัคคีธรรมที่แท้จริงด้วย ดังที่ มิลลาร์ด อีริคสัน อธิบายว่า "[การสามัคคีธรรมที่แท้จริง] ไม่ได้หมายถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันทางสังคมเท่านั้น แต่หมายถึงการมีความรู้สึกที่ใกล้ชิดและมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน การมีความเห็นอกเห็นใจและให้กำลังใจซึ่งกันและกัน สิ่งที่บุคคลหนึ่งได้ประสบจะเป็นสิ่งที่ทุกคนได้ประสบด้วย ดังที่ เปาโลได้กล่าวว่า 'ถ้าอวัยวะอันหนึ่งเจ็บ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยเจ็บด้วย ถ้าอวัยวะอันหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยชื่นชมยินดีด้วย (1โครินธ์ 12:26)"[8]

2.2.3 คริสตจักร คือ พระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์[9] (1โครินธ์ 3:16-17; 6:19-20; เอเฟซัส 2:19-22)

ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม พระวิหารเป็นที่สถิตของพระเจ้าในโลกนี้ แต่ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ จุดศูนย์กลางของการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้า คือ ชุมชนของผู้เชื่อ[10] ดังนั้น นอกจากผู้เชื่อแต่ละคนจะเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ชุมชนของผู้เชื่อโดยรวมก็เป็นที่สถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย คริสตจักรจึงได้รับฤทธิ์

[8] Millard J. Erickson, *Christian Theology*. 2nd edition. (Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1998), 1048.

[9] คริสต์ศาสนาสอนว่า พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่เที่ยงแท้แต่องค์เดียว แต่พระองค์ทรงดำรงเป็น 3 พระภาค คือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

[10] Grenz, *Theology for the Community of God*, 467.

PAYAP UNIVERSITY

เดช การสอน และการทรงนำในการรับใช้จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 14:26; กิจการ 1:8)[11]

ความเข้าใจนี้สะท้อนให้เห็นชีวิตคริสตจักร ทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม กล่าวคือ สมาชิกคริสตจักรแต่ละคนจะต้องเป็นผู้ที่พึ่งพาพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และคริสตจักรจะต้องทำพันธกิจของพระเยซูคริสต์ต่อไปในโลกนี้ โดยพึ่งพาฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้นพันธกิจที่คริสตจักรทำจะต้องสอดคล้องกับพันธกิจที่พระเยซูได้ทรงกระทำครั้งเมื่อพระองค์เสด็จมาเป็นมนุษย์

2.2.4 คริสตจักร คือ ครอบครัวของพระเจ้า

ผู้เขียนพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่เน้นว่า ครอบครัวในฝ่ายวิญญาณนี้เป็นครอบครัวแห่งความรักและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เปาโลยืนยันความจริงนี้หลายครั้งในจดหมายฝากของท่าน อีกทั้งยังกล่าวถึงผู้เชื่อคนอื่นว่าเป็น “ลูก” พี่น้อง” ของท่าน (เช่น 1โครินธ์ 4:14 กาลาเทีย 4:19) ยอห์นบันทึกว่าพระเยซูตรัสสั่งให้เหล่าสาวกรักซึ่งกันและกัน รวมทั้งอธิษฐานเผื่อให้พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกัน (ยอห์น 15:12-17; 17:20-21) ท่านเน้นเกี่ยวกับความรักทั้งในพระกิตติคุณและจดหมายฝากที่ท่านเขียนขึ้น และกล่าวถึงผู้รับจดหมายของท่านโดยใช้คำว่า "ลูกทั้งหลาย" (1ยอห์น 2:1, 12, 18) เปโตร กล่าวว่าชุมชนคริสเตียนคือครอบครัวของพระเจ้า (1เปโตร 4:17) และเรียกยอห์นมาระโกว่า “บุตรของข้าพเจ้า” (1เปโตร 5:13) ดังนั้นภาพนี้จึงช่วยให้เราเห็นอย่างชัดเจนว่าคริสตจักรคือชุมชนของผู้เชื่อที่อยู่รวมกันด้วยความรัก สนิทสนม และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

2.3 พันธกิจหลักของคริสตจักร

หลักการของพระคริสตธรรมคัมภีร์เกี่ยวกับพันธกิจของคริสตจักรสามารถพบได้ใน “พระมหาบัญชา” (มัทธิว 28:18-20) และ “พระมหาบัญญัติ” (มัทธิว 22:37-39) ของพระเยซู จากพระคัมภีร์ทั้งสองตอนนี้ เราพบว่าพันธกิจหลักที่คริสตจักรจะต้องทำมีอย่างน้อย 5 พันธกิจ คือ (1) การประกาศพระกิตติคุณแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อ (2) การสร้างสาวก หรือ การพัฒนาชีวิตผู้เชื่อให้มีคุณลักษณะสาวกแท้ของพระเยซูคริสต์ (3) การสามัคคีธรรม หรือ การเอาใจใส่ดูแลและเสริมสร้างชีวิตของกัน

[11] Erickson, *Christian Theology*, 1049-1050.

PAYAP UNIVERSITY

และกัน (4) การนมัสการพระเจ้า และ (5) การรับใช้ผู้คนในสังคม[12] แม้ว่าคริสตจักรต่างๆ ในปัจจุบันอาจมีกิจกรรมที่แตกต่างกันไปตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของตน แต่ทุกกิจกรรมจะต้องมุ่งไปสู่พันธกิจหลัก 5 ประการนี้

2.3.1 พันธกิจการประกาศพระกิตติคุณแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อ

ในตอนต้นของพระมหาบัญชา พระเยซูตรัสว่า "เจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้เป็นสาวกของเรา..." (มัทธิว 28:19) ผู้ที่จะเป็นสาวกของพระเยซูคริสต์ได้ต้องเชื่อวางใจในพระองค์ก่อน ดังนั้นคริสตจักรต้องตอบสนองต่อพระมหาบัญชาด้วยการทำพันธกิจแรก คือ การประกาศพระกิตติคุณแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อ ก่อนอื่นสมาชิกของคริสตจักรต้องเข้าใจพระกิตติคุณ หรือ ข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซูคริสต์ ซึ่งถือว่าเป็นแก่นแท้ของคริสต์ศาสนา คือความจริง 4 ประการที่ว่า (1) โลกนี้มีพระเจ้าผู้ทรงรักเมตตามนุษย์ (2) ความบาปทำให้มนุษย์ถูกแยกจากพระเจ้า (3) พระเยซูคริสต์ทรงช่วยมนุษย์ให้หลุดพ้นจากความบาปและความทุกข์ได้ และ (4) มนุษย์ต้องเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ และสมาชิกของคริสตจักรต้องสัตย์ซื่อ และทุ่มเทในการประกาศความจริงนี้ให้กับผู้ที่ยังไม่เชื่อในพระเจ้า

2.3.2 พันธกิจการสร้างสาวกหรือการพัฒนาคุณลักษณะชีวิตสาวกแท้ของพระคริสต์

พันธกิจสร้างสาวกนี้ต่อเนื่องจากพันธกิจแรก และเป็นใจความสำคัญของพระมหาบัญชาของพระเยซูคริสต์ คริสตจักรไม่เพียงแต่ได้รับมอบหมายให้ประกาศพระกิตติคุณแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อเท่านั้น แต่ต้องพัฒนาชีวิตของผู้ที่เชื่อแล้วให้มีคุณลักษณะของสาวกแท้ของพระเยซูคริสต์มากยิ่งๆ ขึ้นไปด้วย ดังนั้นคริสตจักรต้องจัดกิจกรรมต่างๆ ที่จะตอบสนองต่อพันธกิจนี้ เช่น การจัดชั้นเรียนพระคัมภีร์สำหรับสมาชิกคริสตจักรในวัยต่างๆ การจัดการอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคริสเตียน การวางรากฐานพระคัมภีร์ในจุดยืนและเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตเป็นต้น

---

[12] ความเข้าใจนี้สอดคล้องกับข้อเสนอของ ริค วอร์เรน ที่ว่า คริสตจักรมีวัตถุประสงค์หลัก 5 ประการ คือ (1) นมัสการ (2) รับใช้ (3) ประกาศ (4) สามัคคีธรรม และ (5) สร้างสาวก ดู ริค วอร์เรน. *คริสตจักรที่เคลื่อนไปด้วยวัตถุประสงค์*. กรุงเทพฯ: สถาบันคริสเตียนศึกษาและพัฒนาคริสตจักร (ซีอีดี), 2006.

PAYAP UNIVERSITY

2.3.3 พันธกิจการสามัคคีธรรม การเอาใจใส่ดูแลและเสริมสร้างชีวิตของกันและกัน

พระมหาบัญชาของพระเยซูคริสต์มีข้อความว่า "...ให้รับบัพติสมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์" (มัทธิว 28:19) พิธีบัพติสมา เป็นพิธีที่ผู้เชื่อได้เข้าส่วนในการตายและการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระเยซูคริสต์ ได้ประกาศความเชื่อของตนเองต่อสาธารณชน และในขณะเดียวกัน ผู้นั้นจะได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนแห่งความเชื่อร่วมกับคริสเตียนคนอื่นๆ ดังนั้น พันธกิจหลักประการที่ 3 ของคริสตจักร คือ การสามัคคีธรรม หรือ การเอาใจใส่ดูแลและเสริมสร้างชีวิตของกันและกัน กล่าวคือ คริสตจักรต้องเอื้ออำนวยให้สมาชิกทุกคนในชุมชนมีโอกาสได้ดูแลซึ่งกันและกัน เสริมสร้างชีวิตของกันและกัน ผ่านทางกิจกรรม และกลุ่มย่อยต่างๆ ที่คริสตจักรจัดให้มีขึ้น เช่น คณะอนุชน คณะสตรี กลุ่มย่อยตามบ้าน เป็นต้น

2.3.4 พันธกิจการนมัสการพระเจ้า

พระเยซูตรัสว่า "จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อใหญ่และข้อต้น" (มัทธิว 22:37-38) พระมหาบัญญัติข้อแรกชี้ให้เห็นว่าผู้เชื่อต้องแสดงออกถึงความรักที่ตนมีต่อพระเจ้าในทุกๆ ด้านของชีวิต ซึ่งสิ่งนี้คือหัวใจของการนมัสการพระเจ้าในคริสต์ศาสนา ดังนั้น คริสตจักรจำเป็นต้องดำเนินพันธกิจการนมัสการพระเจ้าอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ จัดการนมัสการพระเจ้าที่ช่วยให้สมาชิกมีโอกาสสรรเสริญพระเจ้าผ่านทางคริสต์ศาสนพิธีต่างๆ รวมทั้งช่วยให้สมาชิกเข้าใจความหมายของการนมัสการที่แท้จริง นั่นคือการมีชีวิตที่สรรเสริญพระเจ้าผ่านการดำเนินชีวิต และการประกอบอาชีพ และหน้าที่การงานต่างๆ ที่ทำในทุกแห่งทุกที่และในทุกเวลาโอกาส โดยมีองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นเอกเป็นต้นในการดำเนินชีวิตของตนแต่ละวันและทำให้ผู้พบเห็นและสัมผัสกับชีวิตของเราเกิดการสรรเสริญพระเจ้าด้วย

2.3.5 พันธกิจการรับใช้ผู้คนในสังคมด้วยความรักเมตตาแบบพระคริสต์

พระมหาบัญญัติข้อที่สองมีใจความว่า "จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง" (มัทธิว 22:39) ดังนั้น คริสตจักรจำเป็นต้องส่งเสริมให้สมาชิกมีส่วนในการรับใช้ผู้คนในสังคม โดยเฉพาะ

PAYAP UNIVERSITY

ผู้ที่ขัดสน ผู้รอโอกาส ผู้ถูกเอารัดเอาเปรียบ และถูกกดขี่ข่มเหงจากสถานการณ์และจากบุคคลต่างๆ ซึ่งการรับใช้เหล่านี้ต้องมีพื้นฐานมาจากความรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ที่มิได้มีสิ่งใดแอบแฝง รวมทั้งต้องเป็นการรับใช้ที่แสดงออกตามน้ำพระทัยแบบพระคริสต์ และเป็นการสำแดงความรักในพระนามของพระเยซูคริสต์ด้วย

2.4 ภาพรวมชีวิตและการทำพันธกิจคริสตจักร

ชีวิตคริสตจักร จึงหมายถึงผู้ที่เชื่อศรัทธาในพระเยซูคริสต์รวมกันเป็นชุมชนของผู้ที่เชื่อศรัทธา โดยมีความเชื่อมุ่งมั่นตั้งใจที่จะเรียนรู้ถึงพระประสงค์ของพระเยซูคริสต์และน้ำพระทัยของพระองค์ และหนุนเสริมกันและกันให้มีชีวิตที่เจริญเติบโตขึ้นตามพระประสงค์ผ่านการเรียนจากการสื่อสาร/สั่งสอนในวิธีการที่หลากหลาย และผ่านประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และ การรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าท่ามกลางเพื่อนมนุษย์ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายสูงสุดตามพระประสงค์ของพระเยซูคริสต์คือ "...ให้แผ่นดินของพระเจ้ามาตั้งอยู่ น้ำพระทัยของพระองค์เป็นเช่นไรในสวรรค์ให้สำเร็จเช่นนั้นในแผ่นดินโลก"[13]

คุณภาพชีวิตคริสเตียน หรือ คุณภาพชีวิตของผู้คนในคริสตจักรมีเครื่องบ่งชี้ถึงคุณลักษณะ 4 ประการด้วยกันคือ การเป็นประชากรของพระเจ้า การมีความสัมพันธ์หนุนเสริมกันดั่งเช่นร่างกายเดียวกัน ในที่นี้คือชีวิตสมาชิกทุกคนเกี่ยวโยงเสริมหนุนเป็นพระวรกายของพระคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ท่ามกลางชีวิตและชุมชนของผู้เชื่อ และชีวิตชุมชนคริสเตียนเป็นครอบครัวของพระเจ้า ที่มีพระเยซูคริสต์เป็นสรณะในชีวิต และดำเนินชีวิตด้วยการพึ่งพาและพลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ละคนมีชีวิตที่ใกล้ชิดสนิทสนมกับพระเจ้าเป็นประจำ และร่วมกันในการสรรเสริญยกย่องพระองค์ นอกจากนั้นแล้วคริสเตียนและชุมชนผู้เชื่อที่กระทำพันธกิจต่างๆ ทั้งในชุมชนคริสตจักรและสังคมโลกในพระนามของพระคริสต์และด้วยพลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

พันธกิจหลักที่คริสตจักรต้องกระทำมีอย่างน้อย 5 ประการด้วยกันคือ การประกาศข่าวดีของพระเยซูคริสต์แก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อ การสร้างชีวิตผู้เชื่อให้มีคุณลักษณะเป็นเหมือนพระคริสต์ในฐานะสาวกของพระองค์ การที่มีสามัคคีธรรมในชุมชนของผู้เชื่อ ในการเอาใจใส่ดูแลอภิบาลกันและกัน ตลอดจนการเสริมหนุนกันและกัน และการมีชีวิตที่ยกย่องสรรเสริญพระเจ้าผ่านการดำเนินชีวิตประจำวันและการเข้าร่วมในศาสนพิธีต่างๆของชุมชนคริสตจักร

---

[13] Dallas Willard, *Renovation of the Heart: Putting on the Character of Christ*, Navpress, 14-16.

PAYAP UNIVERSITY

2.5 ความสัมพันธ์และพลวัตรในชีวิตคริสตจักรและการทำพันธกิจ

ตามที่กล่าวแล้วว่า คริสตจักรหมายถึงคนในชุมชนผู้เชื่อศรัทธาในพระเยซูคริสต์ ดังนั้น ความเจริญเติบโตเข้มแข็งของสมาชิกในชุมชนคริสตจักรท้องถิ่น ย่อมกระทำให้เกิดความเข้มแข็งเติบโตของชีวิตชุมชนคริสตจักรด้วย ในทางตรงกันข้ามถ้าสมาชิกในชุมชนคริสตจักรอ่อนแอหรือขาดค้อยในความเข้มแข็งของชีวิตคริสเตียน หรือ การมีชีวิตที่ห่างไกลจากชีวิตตามแบบพระเยซูคริสต์แล้วย่อมส่งผลกระทบให้ชีวิตคริสตจักรนั้นๆทำให้อ่อนแอและไม่เจริญเติบโตไปด้วย ความเข้มแข็งและการเติบโตของชีวิตคริสตจักรจึงสามารถวัด หรือ ดูได้จากความเข้มแข็งจริงจังของการมีส่วนร่วมและการเอาจริงเอาจังในชีวิตความเชื่อศรัทธาของสมาชิกแต่ละคน และการทุ่มเทจริงจังในการทำพันธกิจแต่ละด้านของสมาชิกในชุมชนคริสตจักรท้องถิ่นแห่งนั้นๆ ดังนั้น การกระทำหรือไม่กระทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นย่อมส่งผลกระทบทั้งทางบวกหรือลบต่อคุณภาพชีวิตของคริสตจักร

ชีวิตสมาชิกคริสตจักรที่มีประสิทธิภาพ หรือ คริสเตียนที่มีชีวิตเป็นสาวกของพระเยซูคริสต์นั้น ประกอบด้วยคุณลักษณะชีวิตคริสเตียนที่เติบโตแบบพระคริสต์ 3 ด้านด้วยกันคือ (1) เป็น คริสเตียนที่มีชีวิตติดสนิทกับพระเจ้า (2) การดำเนินชีวิตในชีวิตประจำวันบนรากฐานพระคัมภีร์ และ (3) เป็นคริสเตียนที่มีชีวิตที่รับใช้ผู้คนในชุมชนสังคมด้วยความรักและการรับใช้แบบพระคริสต์

2.5.1 การวางรากฐานชีวิตคริสเตียนของสมาชิกในคริสตจักรท้องถิ่น

การวางรากฐานชีวิตคริสเตียนของสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่น เป็นการเสริมสร้างอย่างเป็นกระบวนการ อันเป็นการเสริมสร้างทั้งด้านความรู้ นำสู่การเสริมสร้างความคิด ทัศนคติ และมีผลต่อการกระทำ จนตกผลึกเป็นอุปนิสัยและแนวการดำเนินชีวิตของคริสเตียนของคนนั้นๆ

การวางรากฐานที่สำคัญในชีวิตคริสเตียนคือ การวางรากฐานความเชื่อศรัทธาผ่านการเรียนรู้พระวจนะของพระเจ้า สมาชิกแต่ละคนสามารถเรียนรู้พระวจนะของพระเจ้าได้จากในการนมัสการพระเจ้าในคริสตจักร ในครอบครัว ในกลุ่มเล็ก หรือการศึกษาพระคัมภีร์ในกลุ่มเล็ก และที่สำคัญมากคือการที่คริสตจักรช่วยให้สมาชิกคริสเตียนแต่ละคนรู้จักการอ่านศึกษาพระคัมภีร์ด้วยตนเองในแต่ละวัน ซึ่งการอ่านและศึกษาคัมภีร์เป็นประจำทุกวันเป็นอาหารที่หล่อเลี้ยงชีวิตจิตวิญญาณของคนๆนั้นให้หยั่งรากความเชื่อลึกลง

PAYAP UNIVERSITY

ในพระวจนะ อันส่งผลให้เกิดการเจริญเติบโต และ เข้มแข็งขึ้นในการดำเนินชีวิตคริสเตียน และเติบโตขึ้นตามแบบอย่างชีวิตของพระเยซูคริสต์

นอกจากนั้น การหยั่งรากความเชื่อศรัทธายังต้องมีชีวิตที่ติดสนิทกับพระเจ้า ผ่านการอธิษฐานเป็นประจำทุกวันเวลา ทั้งการอธิษฐานที่เป็นรูปแบบ หรือการอธิษฐานในสถานการณ์ต่างๆที่ชีวิตกำลังเผชิญอยู่ การอธิษฐานเป็นการที่คนๆนั้นสื่อสารสัมพันธ์กับพระเจ้า ปรึกษา ใคร่ครวญ ขอการทรงนำ และขอกำลังในการดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ ทั้งการศึกษาพระคัมภีร์และการอธิษฐานที่เป็นวินัยชีวิตส่วนตัวเป็นกระบวนการช่วยให้ชีวิตคริสเตียนได้หยั่งรากยึดมั่นในพระคัมภีร์ อันเป็นรากฐานสำคัญต่อการดำเนินชีวิตคริสเตียน หรือ ดำเนินชีวิตตามแบบอย่างและคำสอนของพระเยซูคริสต์ และการมีชีวิตที่รักและรับใช้ประชาชนในสังคมชุมชน ซึ่งถ้าปราศจากการหยั่งรากหรืออ่อนด้อยในขั้นตอนแรกนี้ ย่อมสร้างผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตคริสเตียนของคนๆนั้น ยากที่จะเติบโตขึ้นทั้งในการดำเนินชีวิตแบบพระคริสต์ และการรับใช้ประชาชนแบบพระองค์ในขั้นตอนต่อๆไป

2.5.2 การบ่มเพาะ ฟูมฟัก และการเสริมสร้างชีวิตสาวกของพระคริสต์

ชุมชนคริสตจักรมีความรับผิดชอบในการบ่มเพาะ ฟูมฟัก เอาใจใส่ และอภิบาลกันและกัน เพื่อหนุนเสริมกันและกันให้เจริญเติบโต และเข้มแข็งขึ้นในความเชื่อศรัทธา และมีการดำเนินชีวิตตามแบบอย่างและน้ำพระทัยของพระเยซูคริสต์มากยิ่งขึ้นทุกวัน

กระบวนการบ่มเพาะความเชื่อศรัทธา และ ชีวิตคริสเตียนตามแบบพระคริสต์สามารถกระทำได้ทั้งการศึกษาในกลุ่มศึกษา ในกลุ่มเสริมสร้าง และในกลุ่มรับใช้ที่คริสตจักรได้จัดขึ้นเป็นกิจกรรมในการบ่มเพาะ เสริมสร้างให้สมาชิกของตนเจริญเติบโตและแข็งแรงขึ้น นอกจากนั้นแล้ว ชุมชนคริสตจักรยังต้องหนุนเสริมให้สมาชิกแต่ละคนค้นหาและค้นพบของประทานหรือศักยภาพพิเศษเฉพาะที่พระเจ้าประทานให้แก่สมาชิกแต่ละคน เพื่อนำของประทานนั้นมารับใช้ในงานคริสตจักรด้านต่างๆตามความเหมาะสมและรับใช้เพื่อนสมาชิกด้วยกันในชุมชนคริสตจักร ชุมชนคริสตจักรจึงเป็นชุมชนที่คนในชุมชนนั้นเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน และอภิบาลชีวิตของกันและกันด้วย และถ้ามีกระบวนการอภิบาลกันและกัน การเอาใจใส่หนุนเสริมซึ่งกันและกันแล้วย่อมส่งผลให้การออกไปรับใช้และบริการสังคมชุมชน และการประกาศสำแดงข่าวดีของเยซูคริสต์มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น

PAYAP UNIVERSITY

2.5.3 การหนุนเสริมให้รับใช้สังคมชุมชนด้วยความรักแบบพระคริสต์

กระบวนการการวางรากฐานพระวจนะของพระเจ้า ให้สมาชิกมีความเชื่อศรัทธาตามพระคัมภีร์ และการบ่มเพาะความเชื่อศรัทธาให้พัฒนามากขึ้นในแนวทางการดำเนินชีวิตแบบพระเยซูคริสต์โดยชุมชนคริสตจักรที่อภิบาลเสริมหนุนกันและกัน อีกทั้งชุมชนคริสตจักรเป็นเวทีในการฝึกฝน พัฒนาทักษะความสามารถที่เป็นของประทานจากพระเจ้าเพื่อการรับใช้ในงาน และพันธกิจด้านต่างๆในคริสตจักรตามความเหมาะสม ทั้งสิ้นนี้เป็นการเสริมสร้างให้สมาชิกชุมชนคริสตจักรแต่ละคนพร้อมที่จะออกไปใช้ชีวิตในครอบครัว สังคมชุมชน ในที่ทำงาน และในกลุ่มเพื่อนฝูงและผู้คนที่คบค้าเกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ชุมชนคริสตจักรจะบ่มเพาะ และเสริมสร้างให้สมาชิกแต่ละคนพร้อมที่จะมีคุณลักษณะในชีวิตการเป็นสาวกของพระคริสต์คือ การรักและรับใช้แบบพระองค์ เพื่อสำแดงความรัก และรับใช้เยี่ยงพระคริสต์ เมื่อต้องติดต่อสัมพันธ์กับผู้คนในสังคมชุมชนเพื่อสำแดงความรักของพระคริสต์ให้ผู้คนสัมผัสความรักเมตตาของพระองค์ ผ่านชีวิตของสมาชิกชุมชนคริสตจักร อันเป็นการนำผู้คนที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องได้รู้จักกับพระคริสต์เป็นจุดนำเข้าสู่การประกาศให้คนในชุมชนได้รู้ถึงข่าวดีของพระเยซูคริสต์ หรือพระกิตติคุณของพระองค์ เพื่อนำคนเหล่านั้นที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์ได้มีโอกาสดำเนินชีวิตในสังคมชุมชนแห่งแผ่นดินของพระเจ้าต่อไป

ดังนั้น การพัฒนา การเจริญเติบโตของชีวิตคริสตจักรท้องถิ่นที่เป็นกระบวนการเริ่มต้นจากพันธกิจการบ่มเพาะด้วยการวางรากฐานความเชื่อศรัทธาในพระคัมภีร์หรือพระวจนะของพระเจ้า สู่การเข้ามีชีวิตและความเชื่อร่วมกันในพันธกิจสามัคคีธรรมชุมชนคริสตจักรที่คนในชุมชนจะอภิบาลเสริมหนุนกันและกันผ่านพันธกิจการนมัสการพระเจ้าการร่วมในกลุ่มกิจกรรมต่างๆในคริสตจักร และบ่มเพาะฟูมฟักชีวิตการเป็นสาวกของพระเยซูคริสต์ผ่านการแบ่งปันประสบการณ์ชีวิต และการรับใช้ในพันธกิจด้านต่างๆในคริสตจักรด้วยทักษะความสามารถที่เป็นของประทานติดตัวมา จนได้รับการเลี้ยงดูเอาใจใส่ให้สมาชิกแต่ละคนได้เจริญเติบโตขึ้นในการรักและรับใช้คนในสังคมและชุมชนด้วยความรักแบบพระคริสต์ เพื่อเป็นการสำแดงออกถึงข่าวดีหรือพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ที่นำมาซึ่งคุณภาพชีวิตสำหรับทุกคน จนผู้คนยอมรับเชื่อในพระเยซูคริสต์และมีชีวิตในชุมชนแห่งแผ่นดินของพระเจ้า ทั้งสิ้นนี้เป็นกระบวนการทำพันธกิจที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน และดำเนินไปอย่างเป็นขั้นตอนลำดับ ที่ส่งผลกระทบต่อกันและกัน และ

PAYAP UNIVERSITY

ด้วยประสิทธิภาพในการทำพันธกิจอย่างเป็นกระบวนการนี้เองที่นำมาซึ่งความเจริญเติบโต เข้มแข็ง และการเกิดคุณภาพชีวิตของคริสตจักรท้องถิ่น

PAYAP UNIVERSITY